ΓΡΑΜΜΑ
Προς όλα τα μέλη του ΣΥΝ

Δημήτρης Σουλιώτης
Μέλος της ΚΠΕ του ΣΥΝ

ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΑΘΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΩΠΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΣ ΤΟΥ

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝ

Ο ΣΥΝ ΣΕ ΠΟΡΕΙΑ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΑΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΕΝΤΟΑΡΙΣΤΕΡΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΗΣ « ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ » ΤΟΥ σ. Ν. ΚΩΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ « ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΜΠΛΟΚ »

ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΡΙΖΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΟΥ

Η ΔΙΑΛΥΤΙΚΗ ΑΠΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΤΑΣΕΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ: ΔΙΑΒΛΗΤΟ ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΝΟΘΟ

Η ΘΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝ ΕΛΗΞΕ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 2003. ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΔΙΑΒΛΗΤΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ –ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ Δ. ΣΟΥΛΙΩΤΗ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΠΕ ΤΟΥ ΣΥΝ.

Προς :
α/ Όλα τά μέλη και τις οργανώσεις του ΣΥΝ
β/ Τά μέλη της ΚΠΕ.

Σύντροφοι και συντρόφισες

Η μέχρι τώρα πολυτάραχη και αντιφατική πορεία του κόμματος ,οι συνεχείς ανακυκλούμενες κρίσεις του, η αποτυχία στην εκπλήρωση των πολιτικών στόχων πού θέσαμε στις εκλογές, το απογοητευτικό εκλογικό αποτέλεσμα καθώς και οι κρίσιμες εξελίξεις πού σημειώνονται στους κόλπους του ΣΥΝ αλλά και γενικότερα στο πολιτικό σκηνικό της χώρας, μας υποχρεώνουν να τοποθετηθούμε δημόσια καθώς κρίνουμε ότι η πληροφόρηση των μελών αποκτάει έναν ειδικό βάρος και η παρέμβαση των κομματικών οργανώσεων έναν αποφασιστικό και επείγοντα χαρακτήρα.

Το εκλογικο αποτελεσμα επιβεβαιωσε την κυριαρχια του δικομματικου συστηματος και την καθηλωση της εκλογικης δυναμης συνολικα της αριστερας.

Το 86% των ψηφων που συγκεντρωσαν από κοινου τα δυο κομματα εξουσιας και η μετατοπιση της λαικης δυσαρεσκειας εναντια στη κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ και την αντιλαικη πολιτικη της, που εκφραστηκε με την υπερψηφιση της ΝΔ και την αναθεση της κυβερνησης στον Κ. Καραμανλη, συνιστα μια καθαρη αποτυχια της Αριστερας καθως δεν πετυχε τους εκλογικους στοχους της που συμπυκνωνονταν στην αποδοκιμασια των νεοφιλελευθερων πολιτικων , την ηττα η την υποχωρηση των δυναμεων του δικομματισμου και την εκλογικη ενισχυση των δυναμεων της.Η οριακη εκλογικη ανοδο που σημειωσε το ΚΚΕ δεν αναιρει αυτή την αληθεια.

Η αποτυχια αυτή δεν θα ηταν σωστο να ερμηνευτει ως ένα ταχα αναποτρεπτο αποτελεσμα που σχεδον μοιραια καθοριστηκε από το κλιμα της τεχνητης πολωσης,τον εκλογικο νομο και τον ρολο των διαπλεκομενων μεσων ενημερωσης αλλα ως ένα αποτελεσμα που, μεσα σ' αυτά και μαζι μ' αυτά τα δεδομενα, αποτελει ταυτοχτονα –και με διαφορετικο τροπο για κάθε κομμα της Αριστερας– εκφραση της βαθιας ιστορικης κρισης η οποια διατρεχει το κομμουνιστικο σοσιαλιστικο και γενικα ολο το εργατικο κινημα σε παγκοσμια κλιμακα και την Ευρωπη,μετα την ηττα και τη καταρρευση του σοβιετικου κομμουνιστικου μοντελου.

Στο βαθμο συνεπως που στο επικεντρο της παλης και των θεωρησεων της Αριστερας δεν φωτιζονται με τολμη αλλα και σε βαθος και εκταση οι πραγματικες αιτιες της ηττας και της καταστροφης των πρωην σοσιαλιστικων καθεστωτων και δεν προχωρησουμε στην ιδεολογικη ανανεωση και τον πολιτικο επανακαθορισμο του σοσιαλιστικου οραματος και της σοσιαλιστικης δημοκρατιας και ακομα αν δεν προχωρησουμε στην αποκατασταση της ενοτητας δρασης του εργατικου κινηματος,ως μια από τις θεμελιωδεις και αναγκαιες προυποθεσεις για την αναπτυξη των λαικων αγωνων,η Αρίστερα μπορει ισως

να αναγνωριζεται ως πολυτιμη δυναμη αντιστασης και αγωνων αλλα η εργατικη ταξη και οι αλλες μαχομενες κοινωνικες λαικες δυναμεις πολύ δυσκολα θα τις εμπιστευτουν την μεγαλη υποθεση της Δημοκρατικης Αλλαγης και του σοσιαλισμου.

Η συμβολη της εκλογικης συμμαχιας που εκφραστηκε με το κοινο ψηφοδελτιο Του « Συνασπισμου της Ριζοσπαστικης Αριστερας » μολονοτι μικρη φαινεται ωστοσο να υπηρξε κρισιμη και αποφασιστικη σε ό,τι αφορα στην εισοδο του ΣΥΝ στη Βουλη. « Στα μικρα διαμετρηματα ,τα εκατοστα συνιστουν τεραστια μεγεθη ! ». Ενας κόσμος είδε σ΄αυτή την συνεργασία , μια προσπάθεια ν' ανοιχτεί ένας δρόμος στην κατεύθυνση μιάς ευρύτερης συσπείρωσης πού αγκαλιάζει όλη την Αριστερά Από παντού έρχονται μηνύματα πού θέτουν σε προτεραιότητα αυτή την αναγκαιότητα Η βασικη όμως εκτιμηση είναι ότι η εκλογική συνεργασια τελικα απετυχε να συσπειρωσει και να αποσπασει την υποστηριξη ευρυτερων κοινωνικων δυναμεων και καθηλωθηκε στο 3,26%,ποσοστο που ειχε περιπου παρει ο ΣΥΝ στις εκλογες του 2000.

Όχι χωρις πολιτική σημασία και αξιοσημείωτη είναι η εκλογική υποχώρηση του ψηφοδελτίου της συνεργασίας στίς εργατικές και λαικές συνοικίες των μεγάλων αστικών διαμερισμάτων, ο εκμηδενισμός του σχεδόν στις αγροτικές περιοχές και η διαρροή σημαντικού αριθμού των ψηφοφόρων του ΣΥΝ προς τα ψηφοδέλτια του δικομματισμού ,εξ αιτίας του χαμηλού βαθμού συσπείρωσης των δυνάμεων του κόμματος, γέννημα της πολιτικής του και της βαθιάς αναξιοπιστίας του στη συνείδηση του λαού.

Η καθήλωση της εκλογικής απήχησης του « Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς « στο 3,26% δεν εκφράζει μια εν γένει αποδοκιμασία της συνεργασίας των δυνάμεων της Αριστεράς. Δεν ήταν η αριστερή συνεργασία πού καθήλωσε τον ΣΥΝ αλλά ο ΣΥΝ πού καθήλωσε τις εκλογικές δυνατότητες της συνεργασίας και ακόμα αυτή η ίδια η πολιτική βάση αυτής της συνεργασίας η οποία πραγματοποιήθηκε τελικά σ' ένα πλαίσιο ανεπίτρεπτων συμβιβασμών οι οποίοι εξανέμιζαν την αριστερή προοπτική και αξιοπιστία της.

Ετσι με ευθύνη τής ηγεσίας του κόμματος ,η πρώτη πολιτική διακήρυξη πού αποτέλεσε το συμφωνημένο πλαίσιο των κατευθυντήριων θέσεων της εκλογικής συνεργασίας και η οποία έκανε ορισμένα θετικά βήματα αριστερής προοπτικής, στην αρχή « κρύφτηκε » και στην πορεία ακυρώθηκε!.. Στη θέση της έβαλαν ένα άλλο κείμενο πού το ονόμασαν «Εκλογική Διακήρυξη» πού αναιρούσε όλες τις αριστερές θέσεις της πρώτης διακήρυξης, απέφευγε τις δεσμεύσεις πάνω στα μεγάλα δομικά ζητήματα πού θέτει η ταξική σύγκρουση στην χώρα μας και ο ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας τη ευρωπαικής ολοκλήρωσης. Ηταν ένα κείμενο πού επί της ουσίας είχε ελάχιστα αξιόπιστα πράγματα να πεί στον ελληνικό λαό και τους εργαζόμενους.

Αυτός ήταν ο κύριος λόγος πού η Πολιτική Διακήρυξη δεν ήρθε ποτέ γιά συζήτηση στην ΚΠΕ ,όπως και ποτέ δεν τέθηκε σε γνώση της ΚΠΕ όλο τό πακέτο των όρων και των δεσμεύσεων της εκλογικής συνεργασίας.

Εχουμε εδώ ένα «υψηλό» δείγμα πολιτικής πού ασκείται με κόλπα. Και μια Εκλογική Διακήρυξη πού μεταβάλλει τη συνεργασία σε αυτοσκοπό και στο

περιεχόμενό της δίνει το «σχήμα μιάς φούσκας».Γι' αυτό είναι βαριές οι ευθύνες όχι μόνο της ηγεσίας του ΣΥΝ αλλά και των δυνάμεων πού συγκρότησαν αυτή την εκλογική συμμαχία αποδεχόμενοι μια κατάσταση πραγμάτων πού δεν ανταποκρίνονταν στις απαιτήσεις της εκλογικής σύγκρουσης και των σύγχρονων ταξικών αντιθέσεων, ούτε επίσης στις προσδοκίες του κόσμου της Αριστεράς.

Πώς όμως και γιατί φτάσαμε « στη μεγάλη τομή » της εκλογικής συνεργασίας του « Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς » και των διακηρύξεων σήμερα για την «μεγάλη παράταξη της Αριστεράς» ? Γιατί η ηγεσία του κόμματος κάνοντας ξαφνικά στροφή 180 μοιρών εγκατέλειψε την βήμα προς βήμα προσέγγιση με το ΠΑΣΟΚ,την «εναλλακτική πρόταση εξουσίας» και μιλάει σήμερα για συνεργασία της Αριστεράς

Η στροφή αυτή σημειώνεται όταν η απομάκρυνση του κ. Λαλιώτη και η «δογματική προσήλωση» του κ. Σημίτη στις «καθαρές λύσεις», τίναξε κυριολεκτικά στον αέρα όλα τά σχέδια και τις προσδοκίες των πρωταγωνιστών των «ριζοσπαστικών» κεντροαριστερών σεναρίων και οι δημοσκοπήσεις άρχισαν να εκπέμπουν το μήνυμα του εκλογικού καταποντισμού του ΣΥΝ!...

Από την άποψη αυτή, η αιφνίδια στροφή στην εκλογική συνεργασία δυνάμεων της αριστεράς δεν αποτέλεσε επιλογή πού εντάσσεται ως δομικό στοιχείο σε μιά στρατηγική «μακράς πνοής» αλλά ένα τακτικό χειρισμό πού επιβλήθηκε από το σύνδρομο του ναυαγού, μια φυγή του ΣΥΝ στην αριστερή συνεργασία ως σανίδα σωτηρίας για την εκλογική επιβίωση του κόμματος.

Οφείλουμε να θυμηθούμε ορισμένα ενδεικτικά γεγονότα. Η ίδια αυτή ηγεσία πού τώρα εμφανίζεται ως υποστηρικτής της ενότητας της αριστεράς στο 3ο τακτικό Συνέδριο του κόμματος απέρριπτε κάθε σχετική πρόταση για την κοινή δράση και την συμπαράταξη της αριστεράς.

Μήπως όμως από το «χώρο διαλόγου της αριστεράς» στον οποίο θητεύουμε πάνω από δύο χρόνια είχαμε κάποια δράση π,χ για το ευρωστρατό, για το ευρωσύνταγμα, για την ΟΝΕ, για το ευρωπαικό αριστερό κόμμα ή για την κατάσταση σήψης πού κυριαρχεί στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ή λ.χ. για το κυπριακό και το σχέδιο Ανάν ?

Η απροκάλυπτη εχθρότητα προς κάθε ιδέα και πρόταση για την ενότητα δράσης των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων εκφράστηκε με χαρακτηριστικό τρόπο και στην περίπτωση της « Δημοκρατικής Συσπείρωσης για τά δικαιώματα , τις ελευθερίες και την αλληλεγύη» μια κίνηση στην οποία εντάσσονται στελέχη του ΠΑΣΟΚ, τού ΚΚΕ , του ΔΗΚΚΙ ,της ΑΚΟΑ, της « Κομμουνιστικής ανανέωσης,των Οικολόγων, του Δικτύου μεταναστών , συνδικαλιστές κλπ.

Από την πρωτοβουλία αυτή , με ομόφωνη απόφαση της Π.Γ του ΣΥΝ την οποία στήριξε και η ομάδα του Α.Ρ. ανακλήθηκαν οι τότε εκπρόσωποι μας Φ.Κουβέλης και Χρ.Παπαδόπουλος! Όταν μετέπειτα, ο σ. Χάρις Σμυρνιώτης μέλος της Ν.Ε των ΔΕΚΟ και ο Δ. Σουλιώτης, μέλος της ΚΠΕ ,δήλωσαν συμμετοχή στην εν λόγω «Δημοκρατική Συσπείρωση» κλήθηκαν από την Π.Γ σε απολογία!..

Σε ποιόν δίναμε τότε εξετάσεις στην κοινή δράση της αριστεράς ή στο ΠΑΣΟΚ και την κεντροαριστερά?

Όταν το μέλος της ΚΠΕ Δ. Σουλιώτης έλαβε μέρος σε μια πρωτοβουλία του ΔΗΚΚΙ για την δημιουργία μιάς πανδημοκρατικής επιτροπής ενάντια στο σχέδιο Ανάν, αντιμετωπίστηκε με δημόσιες απειλές του σ. Κωσταντόπουλου περί καταστατικών κυρώσεων!..Όταν όμως επί χρόνια αλλά και πρόσφατα οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί της διαπλοκής περιέφεραν εν είδη θιάσου και μονίμως την κ. Δαμανάκη και τους κουνελάκηδες και άλλους παρατρεχάμενους των κεντροαριστερών αστερισμών , οι οποίοι ανοιχτά υπονόμευαν τον ΣΥΝ , η ηγεσία του κόμματος απέφευγε επιμελώς κάθε δημόσια καταδίκη της υπονομευτικής δράσης τους.

Όταν επίσης ο σ. Μ. Παπαγιανάκης εντελώς πρόσφατα, με την ψήφο του στο Ευρωκοινοβούλιο ενέκρινε το σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης της Ε.Ε, ένα κείμενο πού απροσχημάτιστα συνταγματοποιεί τον ευρωπαικό νεοφιλελευθερισμό και θεμελιώνει τον επεμβατικό και ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της πολιτικής ευρωπαικής ολοκλήρωσης ,όχι μόνο δεν αποδοκιμάζεται δημόσια αλλά αντίθετα θεωρείται πολιτικό κεφάλαιο πού μπορεί να συμβάλει ως υποψήφιος στην κοινοβουλευτική ισχυροποίηση του κόμματος!...

Ο λαός μας δέχεται τις καταστροφικές συνέπειες του ευρωπαικού νεοφιλελευθερισμού, το κόμμα εμφανίζεται να έχει μέτωπο ενάντιά του και ο σ. Παπαγιαννάκης τον εξυμνεί και τον ψηφίζει!...

Όταν ο Ρίζος Ρίζος ,πού αποτελεί αποτρόπαιο δείγμα της παρακμής του «αριστερού εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού» πού διατρέχει σήμερα τά ηγετικά κλιμάκια του συνδικαλιστικού κινήματος μαζί με τον Μ.Παναγιωτάκη ,διευθυντικό σήμερα στέλεχος της ΔΕΗ, μετατράπηκαν από στελέχη του ΣΥΝ σε ανοιχτούς υποστηρικτές της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, διέλυσαν την κομματική οργάνωση , διέσπασαν και υπέταξαν την συνδικαλιστική μας παράταξη στην γραμμή της ταξικής συνεργασίας όχι απλώς δεν αποδοκιμάζονται δημόσια αλλά η ηγεσία του κόμματος και της Αυτόνομης Παρέμβασης < ΑΠ> τους βραβεύει και από πάνω! Τον μεν Παναγιωτάκη ως υποψήφιο βουλευτή τον δε Ρίζο ως επικεφαλής της Α.Π και αντιπροσωπό της στο συνέδριο της ΓΣΕΕ!...Το πιο καταπληκτικό είναι οτι και οι δύο προαναφερόμενοι ήταν τα πρόσωπα πού πλαισίωναν τον Πρόεδρο οταν επισκέφτηκε την Διοίκηση της ΔΕΗ.

Πέρα από τά γενικά και ειδικότερα συμπεράσματα πού το κόμμα είναι αναγκαίο να βγάλει από τις εκλογές ,το εκλογικό αποτέλεσμα για τον ΣΥΝ δέν μπορεί να προσεγγισθεί από τη σκοπιά ένός οποιουδήποτε κόμματος διαμαρτυρίας αλλά από τη σκοπιά ενός πολιτικού οργανισμού πού έχει ως στόχο του την υπέρβαση του συστήματος ,την κοινωνική αλλαγή . Από τη σκοπιά αυτή δεν συνιστά το εκλογικό αποτέλεσμα καθόλου μια επιτυχία αλλά αντίθετα συνοψίζει και

εκφράζει μια συνολική αποτυχία των πολιτικών, ιδεολογικών και στρατηγικών επιλογών του.

Συνοψίζει και εκφράζει συγκεκριμένα την χρεοκοπία της <εναλλακτικής πρότασης εξουσίας > και του < προοδευτικού εκσυγχρονισμού > ,της εναγώνιας, φανερής και παρασκηνιακής ,αναζήτησης των πολιτικών όρων μιας συμμαχίας με το ΠΑΣΟΚ, τα πολύμορφα σενάρια και τις αυταπάτες περί την κεντροαριστερά , η αποκλειστική ιδιοκτησία των οποίων δεν ανήκε ούτε ανήκει μοναχά στον Μπίστη ,τη Δαμανάκη ή στην ασήμαντη ομάδα της Ανανέωσης αλλά εκτείνεται και στα ηγετικά κλιμάκια της αριστερής Παρέμβασης όπου στεγάζεται το προεδρικό μπλόκ καθώς και σε στελέχη του Α.Ρ.

Σήμερα μπορούμε να δούμε πιο καθαρά ότι η διαπάλη ανάμεσα στις δύο εκδοχές της επιδιωκόμενης κεντροαριστερής συμμαχίας με το ΠΑΣΟΚ , από τη μια μεριά του μπλόκ των σ. Κύρκου ,Μπίστη ,Δαμανάκη και της ομάδας της Ανανέ-σης και εκείνης του Ν. Κωσταντόπουλου και της Αριστερής Παρέμβασης δεν είχε απολύτως κανέναν χαρακτήρα στρατηγικών διαφορών .Συνόψιζε απλώς σημαντικές ίσως αλλά πάντως διαφορές τακτικής πού αφορούσαν πολιτικούς όρους διαχείρισης του συστήματος και σε σημαντικό βαθμό αφορούσαν τις εγγυήσεις φερεγγυότητας από το ΠΑΣΟΚ και τά μεγέθη του ρόλου του ΣΥΝ μέσα σ' αυτή τη κεντροαριστερή συμμαχία διακυβέρνησης.

Ο ι τελευταίες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές αποτέλεσαν το έδαφος πάνω στο οποίο στήθηκε μια «πρόβα τζενεράλε» .Βασικός στόχος της να προωθηθεί η στρατηγική της μελλοντικής κεντροαριστερής συμμαχίας.Έτσι αντί το κόμμα να εξοπλιστεί με μια πολιτική ενιαίων αυτοδιοικητικών και πολιτικών κριτηρίων και να χαράξει μια ενιαία εκλογική γραμμή ρήξης με την πολιτική της κυβέρνησης και του δικομματισμού, η ηγεσία του κόμματος κινήθηκε αντίθετα . Αρνήθηκε την γνωστή πρωτοβουλία του ΔΗΚΚΙ και παρέδωσε το κόμμα σε μια « τυφλή » τακτική εκλογικών συμμαχιών με το ΠΑΣΟΚ σε όλη την Ελλάδα, με εξαίρεση τις γνωστές περιπτώσεις Αθήνας ,Θεσσαλονίκης και Πειραιά.

Αποτέλεσμα.Η συγκράτηση των δυνάμεων του ΠΑΣΟΚ με τους ψήφους του ΣΥΝ , η αυτοδιοικητική κυριαρχία του δικομματισμού, η ενσωμάτωση στα κεντροαριστερά σενάρια τμημάτων των δυνάμεών μας, ο διχασμός και η διαλυ-τική αποδυνάμωση κομματικών οργανώσεων και η γενική εκλογική καθήλωση την οποία η ηγεσία του κόμματος την βάφτισε ... νίκη του ΣΥΝ που αναδείχτηκε σε τρίτη αυτοδιοικητική δύναμη!...Η «νίκη» αυτή του ΣΥΝ ολοκληρώθηκε με τη παράδοση των συλλογικών αντιπροσωπευτικών οργάνων της ΤΕΔΚΝΑ και της ΕΝΑΕ στο ΠΑΣΟΚ.

Ο ι δύο αυτοί άξονες, του «προοδευτικού εκσυγχρονισμού» δηλ. καί της «εναλλακτικής πρότασης εξουσίας», πού παρεμπόδιζαν την ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων, χρησιμοποιήθηκαν κυρίως από τη μια μεριά για να προετοιμάσουν τις κατάλληλες συνθήκες και τους όρους μιάς κυβερνητικής κεντροαριστερής συμμαχίας με το ΠΑΣΟΚ και από την άλλη ύψωναν νέα τείχη ανάμεσα στις δυνάμεις της αριστεράς, ματαίωναν κάθε σχεδόν δυνατό-τητα κοινής δράσης ,συμπαράταξης και κατ΄επέκταση εκλογικής ή άλλης συμμαχίας των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων πού πάλευαν και παλεύουν για την ήττα του δικομματισμού και πρώτα από όλα της πολιτικής του.

Η παλαιότερη δήλωση του Προέδρου σ. Ν. Κωσταντόπουλου « Ότι έχει ως πρότυπο την κυβέρνηση Ζοσπέν» υπηρετούσε ακριβώς καί επιβεβαίωνε το πλαίσιο των κεντροαριστερών κατευθύνσεων της ηγεσίας του ΣΥΝ.

Το εκλογικό αποτέλεσμα συνοψίζει ακόμα και εκφράζει τη χρεοκοπία της ευρωπαικής πολιτικής μας. Την διαβόητη < κριτική στήριξη >τής συνθήκης του Μάαστριχτ ,την άρνηση καταψήφισης της συνθήκης του Άμστερνταμ και την αποδοχή της ΟΝΕ. Τις υπεκφυγές μας για τη διάλυση τού ΝΑΤΟ , τις ευλογίες μας στον ευρωστρατό και τον γαλλογερμανικό άξονα (!) ,τις αμφιλεγόμενες διατυπώσεις και την άρνηση μας να πρωτοστατήσουμε στην σύμπτυξη ενός αντιιμπεριαλιστικού μετώπου όχι μόνο ως προς < την νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ > αλλά ενάντια στο διεθνές σύστημα του ιμπεριαλισμού πού βασική και διευθύνουσα δύναμη ήταν ,και είναι και σήμερα ,ο ευρωαντλαντικός άξονας, η στρατιωτικοπολιτική συμμαχία ΗΠΑ – Ε.Ε.

Από την προηγούμενη θέση μας ότι Ε.Ε. αποτελεί το νέο πεδίο των ταξικών και κοινωνικών αγώνων < για την Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων > ,η σημερινή ηγεσία έσπρωξε το κόμμα στη <Ευρώπη της κοινωνικής συνοχής>, του <ευρωπαικού κεκτημένου >, τη <κοινωνίας των πολιτών > όροι και θέσεις πού αναμασσούνται από τους θυρωρούς των πολυεθνικών στις Βρυξέλλες και διακηρύσσονται σε όλη την Ευρώπη από τους διαχειριστές του συστήματος .

Πάνω στο έδαφος αυτής της πολιτικής ,πού εδώ μόνο αποσπασματικά και εντελώς συνοπτικά μπορούσε να σκιαγραφηθεί ,τροφοδοτήθηκε σταδιακά η ισχυροποίηση των σοσιαλδημοκρατικών χαρακτηριστικών του κόμματος, η μακροχρόνια εκλογική καθήλωση των δυνάμεών του γύρω στο 3%,η συνεχής ρευστοποίηση κορυφαίων στελεχών του στο <ταμείο του ΠΑΣΟΚ>, η εγκατάλειψη του ΣΥΝ από χιλιάδες μέλη ,η διαλυτική αποδυνάμωση των κομματικών οργανώσεων και η συσσώρευση τελικά μιάς ιστορικής πιά αναξιοπιστίας του κόμματος ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις της εργασίας και του λαού σε ο,τι αφορά, όχι μόνο τους στρατηγικούς μας στόχους ,την ιδεολογία τον ρόλο και την δράση μας αλλά και σε ό,τι αφορά την ειλικρίνεια των προθέσεών μας ,τις δημοκρατικές μας αρχές, τον ίδιο τον ΣΥΝ τελικά ως αληθινή πολιτική έκφραση της αριστεράς!...

Σύντροφοι και συντρόφισες,

Νομίζω ότι έχουμε το χρέος να ομολογήσουμε δημόσια ότι ο ΣΥΝ ως συλλογική δημοκρατική και ενιαία έστω πολιτική οντότητα δεν υπάρχει.

Η ιδρυτική δέσμευση και οι μεγαλόστομες τότε διακηρύξεις πού συνόδευσαν την δημιουργία του νέου και ενιαίου σημερινού ΣΥΝ ,ως ένα εγχείρημα για την ανανέωση του εργατικού και σοσιαλιστικού κινήματος στην χώρα μας « καθ' υπέρβαση του δογματικού κομμουνιστικού κινήματος και της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας» σήμερα ξέρουμε καλά ότι εξελίχθηκαν σε μια φάρσα και χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα μέσα στο οποίο αλέθονται οι αξίες και οι ιδέες του σοσιαλισμού, οι παραδόσεις του εργατικού κινήματος, αλέθονται συνειδήσεις.

Οσοι από εμάς παραμείναμε πιστοί στην κόκκινη σημαία του σοσιαλισμού και στην απελευθέρωση της εργατικής τάξης πρέπει να αποκτήσουν συνείδηση ότι το εγχείρημα αυτό έχει εγκαταλειφθεί οριστικά και αμετάκλητα. Η βασική κατεύθυνση πού έχει χαραχθεί είναι η σοσιαλδημοκρατικοποίησή του ΣΥΝ, μια κατεύθυνση την οποία η σημερινή ηγεσία του κόμματος θα δώσει σκληρή μάχη για να την ολοκληρώσει .

Σήμερα το κόμμα έχει μετατραπεί σε ένα μηχανισμό ηγετικών παραγόντων πού συγκροτείται και λειτουργεί ως προσθοαφαιρετικό άθροισμα των υποτιθέμενων τάσεων. Στη πραγματικότητα οι λεγόμενες τάσεις ως συλλογικοί πολιτικοιδεολογικοί σχηματισμοί δεν υπάρχουν! Εχουν διαλυθεί και έχουν μεταβληθεί σε σέχτες αξιωματούχων αποκομμένες από κάθε δημοκρατικο έλεγχο και συγκατάθεση των ανθρώπων πού υποτίθεται ότι εκφράζουν τις απόψεις τους.

Εάν πράγματι δεν μας έχει εγκαταλείψει και η ελάχιστη αυτοκριτική ικανότητα οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ο ΣΥΝ δεν αποτελεί δύναμη υπέρβασης της κρίσης του πολιτικού συστήματος αλλά αποτελεί ο ίδιος στοιχείο αυτής της κρίσης. Εχει ουσιαστικά διαρρήξει τους δεσμούς του με τις ιστορικές ρίζες του εργατικού και λαικού κινήματος ,με τις αθάνατες παρακαταθήκες τις Εθνικής Αντίστασης και έχει αποκοπεί σε μεγάλο βαθμό από τά λαικά στρώματα, την αγροτιά και κυρίως από την εργατική τάξη και τους αγώνες της και βρίσκεται αντιμέτωπος με τις ολέθριες συνέπειες ενός αδιεξόδου πού ο ίδιος έχτισε με την πολιτική του.

Κατά την εκτίμησή μας τά δεδομένα αυτά θέτουν κατά τρόπο άμεσο και επιτακτικό το ζήτημα της ριζικής αλλαγής της πολιτικής του κόμματος, της στρατηγικής και της ιδεολογίας του. Τις ευθύνες της ηγεσίας του και την αλλαγή της. Την αποκατάσταση της δημοκρατίας και της συλλογικότητας μέσα στο κόμμα και την διάλυση των μηχανισμών.

Λέμε με παρρησία στα μέλη του κόμματος και τις οργανώσεις ότι στο επίκεντρο του προβλήματος για το ξεπέρασμα της κρίσης τίθεται σήμερα το ζήτημα της επανίδρυσης του ΣΥΝ, ως αταλάντευτη έκφραση του αντιιμπεριαλιστικού, εργατικού και σοσιαλιστικού κινήματος στην χώρα μας και ακόμα ως πρώτο καθήκον μας, τίθεται το χτίσιμο της κοινωνικής και πολιτικής συμμαχίας των αριστερών προοδευτικών και λαικών δυνάμεων του τόπου.

Το έργο αυτό δεν μπορεί να το αναλάβει η σημερινή ηγεσία του κόμματος η οποία έχει χάσει το μέτρο της αυτοκριτικής και την ικανότητα κριτικής και αναθεώρησης της αποτυχημένης πολιτικής της.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τις τεράστιες δυσκολίες αυτής της υπόθεσης απευθυνόμαστε στα μέλη και τις κομματικές οργανώσεις και τις καλούμε να παίξουν το καταστατικό τους ρόλο να πάρουν την υπόθεση του ΣΥΝ στα χέρια τους.

Είναι αυτονόητο ότι όλα τά ζητήματα πού έχουν θέσει οι εξελίξεις δεν μπορούν να απαντηθούν παρά μόνο μέσα από την πραγματοποίηση ενός δημοκρατικού τακτικού Συνεδρίου του κόμματος.

Η σύγκληση, ο χρόνος και οι όροι πραγματοποίησης αυτού του Συνεδρίου δεν μπορούν να αποφασιστούν από την σημερινή ΚΠΕ για τους εξής λόγους:

α/ Γιατί η θητεία της ΚΠΕ ,του προέδρου και της ΠΓ του κόμματος με δική τους ευθύνη, έληξε τον Ιούνιο του 2003 και συνεπώς δεν διαθέτουν καμιά απολύτως καταστατική και δημοκρατική νομιμοποίηση για την διεύθυνση των πολιτικών λειτουργιών και των υποθέσεων του ΣΥΝ .Έχουν απογυμνωθεί από κάθε εξουσία πού πηγάζει από το Καταστατικό του κόμματος.

β/ Γιατί βαρύνονται με την πραγματοποίηση της παρωδίας του λεγόμενου προγραμματικού συνεδρίου.

Καταγγέλλουμε σήμερα < αφήσαμε να περάσουν οι εκλογές .> το προγραμματικό συνέδριο ως διαβλητό, αντιδημοκρατικό και νόθο. Η σύγκλησή του και οι όροι συγκρότησης και διεξαγωγής του συνιστούν ένα πραξικόπημα κατά των δημοκρατικών και καταστατικών αρχών του κόμματος πού εκθέτει τους πρωταγωνιστές αυτής τής εκτροπής στα μάτια του κόμματος ,όλης της Αριστεράς .

Η ανοιχτή παραβίαση αυτών των αρχών αποτέλεσε συνειδητή επιλογή της ηγεσίας του κόμματος.

Σήμερα φέρνουμε σε γνώση των μελών του κόμματος ότι με πρωτοβουλία του Προέδρου και της ΠΓ, άλλαξε η νόμιμη σύνθεση των συνέδρων του προγραμματικού συνεδρίου και στην θέση των αιρετών αντιπροσώπων διορίστηκαν άλλοι αντιπρόσωποι πού δεν διέθεταν το κριτήριο της εκλογής και κατ΄ επέκταση δεν είχαν το κριτήριο της καταστατικής νομιμοποίησης.

Παρά την επιστράτευση των διορισμένων αντιπροσώπων το Συνέδριο δεν μπόρεσε να αποκτήσει την νόμιμη απαρτία και οι αποφάσεις ψηφίστηκαν από 500 συνέδρους, αριθμός πού αποτελεί κάτω από το 50% της νόμιμης απαρτίας των συνέδρων!...

Δηλώνουμε δημόσια ότι διαχωρίζουμε πλήρως την θέση μας από την αντιδημοκρατική εκτροπή και υπογραμμίζουμε ότι δεν αναγνωρίζουμε την ισχύ των αποφάσεων του νόθου συνεδρίου τις οποίες και θεωρούμε ολοσχερώς άκυρες και τους πρωταγωνιστές αυτής της πράξης υπόλογους απέναντι στο κόμμα. Από όλα αυτά επίσης προκύπτει ότι η απόφαση για την αλλαγή της ονομασίας του κόμματος είναι άκυρη. Τό νέο όνομα του ΣΥΝ δεν μπορεί να ισχύσει.

Κάτω από αυτές τις έκτακτες συνθήκες πού σφραγίζονται από την μη ύπαρξη νομιμοποιημένων καταστατικών οργάνων διεύθυνσης του κόμματος και της εκτεταμένης αποδιοργάνωσης των κομματικών οργανώσεων ,για να΄βγούμε από τά αδιέξοδα και να πραγματοποιηθεί ένα α δ ι ά β λ η τ ο σ υ ν έ δ ρ ι ο , που

θα πληροί τις καταστατικές απαιτήσεις και θα διασφαλίζει τόσο την δημοκρατική νομιμότητα όσο και την συντεταγμένη συμμετοχή των μελών και την γνήσια αντιπροσώπευση των κομματικών οργανώσεων , απαιτείται η άμεση συγκρότηση «από τά κάτω» τριών επιτροπών πού να διαθέτουν το στοιχείο της δημοκρατικής εκλογής και αποδοχής. Η εκλογή και η συγκρότηση σε σώμα της Ο.Ε πρέπει να έχει περατωθεί μέχρι τις 25 Απριλίου.

Α/ Την οργανωτική Επιτροπή
Β/ Τη Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή
Γ/ Τη προσωρινή Πολιτική Επιτροπή

Η οργανωτική επιτροπή του συνεδρίου προτείνω να αποτελείται

α. από τους 6 βουλευτές του κόμματος
β. από 35 μέλη πού θα εκλεγούν με καθολική ψηφοφορία όλων των μελών κάθε ΝΕ

Στην οργανωτική Επιτροπή ανατίθεται η ευθύνη διεξαγωγής του 4ου τακτικού Συνεδρίου του κόμματος στα πλαίσια της απαρέγκλιτης εφαρμογής των καταστατικών διατάξεων.

Ο χρόνος συζήτησης των συνεδριακών υλικών διαρκεί το λιγότερο δύο μήνες από την ημέρα δημοσίευσης των σχετικών εισηγήσεων.

Η οργανωτική επιτροπή συγκροτεί από τά μέλη της την επιτροπή θέσεων και πολιτικής απόφασης

Συγκροτείται Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή η οποία αποτελείται από έναν εκπρόσωπο των Ν.Ε Α΄και Β΄ Αθήνας ,Πειραιά, ΔΕΚΟ, Εκπαιδευτικών,Δημοσίου και Τραπεζικών.

Αποκλειστικό έργο της ΚΕΦΕ είναι να οργανώσει και να εποπτεύσει ,από κοινού με τις νομαρχιακές επιτροπές ,τίς διαδικασίες εκλογής της Οργανωτικής Επιτροπής και να διεξάγει το εσωκομματικό δημοψήφισμα για την ανάδειξη των υποψήφιων ευρωβουλευτών ,το οποίο θα διεξαχθεί την ίδια μέρα και ώρα με την ψηφοφορία για την εκλογή της Ο.Ε.

Η συγκρότηση της ΚΕΦΕ πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί μέσα στο πρώτο 5θήμερο του Απρίλη.

Με σκοπό την πολιτική διεύθυνση των υποθέσεων ,τίς ευρωεκλογές και την τρέχουσα λειτουργία του κόμματος μέχρι και τη διεξαγωγή του συνεδρίου , συγκροτείται προσωρινή Πολιτική Επιτροπή η οποία αποτελείται.

1. **από τά μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας**
2. **τά 35 μέλη της Ο.Ε.**
3. **Τά μέλη της απερχόμενης ΚΠΕ η οποία ως αυτεξούσιο όργανο αποφάσεων παύει να υφίσταται**

Εκφράζουμε την κατηγορηματική αντίθεσή μας σε μια εσπευσμένη σύγκληση

του τακτικού συνεδρίου .Μια τέτοια απόφαση θα είναι παράνομη ,θα οδηγήσει σε ένα ακόμα διαβλητό συνέδριο ,μια παρωδία χειρότερη από εκείνη του προγραμματικού, τά αποτελέσματα του οποίου δεν πρόκειται να γίνουν αποδεκτά ούτε να νομιμοποιηθούν στην συνείδηση των μελών.

Δεν θέλουμε ένα συνέδριο εκκαθάρισης λογαριασμών ούτε ένα συνέδριο πού θα επιδιώξει να συγκαλύψει ευθύνες και να επαναλάβει την τακτική των διαλυτικών ισορροπιών πίσω από την οποία κρύβονται οι κεντροαριστερές συμμαχίες και εκκολάπτονται οι μηχανισμοί και το κόμμα των παραγόντων , ούτε εκλογικές συμμαχίες πού δεν θεμελιώνονται σε σαφές πολιτικό πλαίσιο και δεν εντάσσονται στην μεγάλη υπόθεση της κοινωνικής και πολιτικής συμμαχίας, πρίν από όλα όλων των δυνάμεων της αριστεράς συμπεριλαμβανομένου και του ΚΚΕ. Εχουμε πιστει ότι τα μέλη του κόμματος απαιτούν καθαρές πολιτικές και καθαρές λύσεις.

Καλούμε όλα τά μέλη του κόμματος να διαβάσουν την επιστολή ,να συζητήσουν τά ζητήματα πού θέτει σε όσες οργανώσεις λειτουργούν και όσοι συμφωνούν να την διαδώσουν, να την υπογράψουν και να έλθουν σε επαφή μαζί μας καθώς δεν έχουμε αντικειμενικά τά μέσα και τις δυνατότητες επαφής καί ουσιαστικής συζήτησης με όσους συμμερίζονται ή έστω μοιράζονται μέρος μικρότερο ή μεγαλύτερο των εκτιμήσεων και των απόψεων πού με ειλικρίνεια και συντροφικά αισθήματα σας εκθέσαμε σε αυτή την επιστολή.

Δ. Σουμάκη

Μέλος της ΚΠΕ